

La început a fost cuvântul!
La urmă, biblioteca?

Radu Tataruca

Între început și sfârșit ne aflăm încă în pădurea primordială a semnelor. Traim în jungla grea și miraculoasă a cărții.

Cele mai ordonate biblioteci fac eforturi să fie altceva decât niște hațișuri. Din care cei cuminți rup un lăstar. În care necuminții hălăduiesc pentru totdeauna unei vieți.

Dar poate fi biblioteca un final și o finalitate?

Noi, ca popor, am ieșit relativ recent dintr-o străveche cultură orală; pentru ca alte culturi, azi, să găsească/regăsească neștiute/uitate virtuți ale oralității. Druzii atribuiau cuvântului rostit suflarea vieții, convinși că scrisul e o formă a morții. Nu sunt dovezi, dimpotrivă, sunt adevăruri că Iisus nu a lăsat operă scrisă. Iconografia îl înfațșează totuși ades cu cartea în mână. A iubit-o. Dar știa și era testament că alții vor însemna despre Sine. El trebuia să convingă prin parabola spusă, prin faptă, atunci, în contemporaneitatea sa lumească. Apostolii, apoi alții aveau să fie martorii pentru posteritatea creștină.

“Verba volant, scripta manet”. Pentru o interpretare diversă putem intra în alt registru decât cel îndeobște acceptat: vorba se duce, seduce, circulă, e agresivă, provocatoare, persuasivă, ademenitoare, fascinantă. Scrisul rămâne. Așteaptă căutat. Și, încet, încet, se metamorfozează în bibliotecă.

“Je sème à tout vent”. Hélas, mes chers livres Larousse! Din biblioteci nu bate astfel vântul. Bibliotecile atrag, aspiră, sunt centripete. Cei care nu le rezistă suntamnați să coboare în ele, gladiatori ai epocii moderne. Aici îi vor aștepta bibliotecarii, ce vin la capătul unui lung șir de schingiuitori ai lemnului ce trebuie răstignit întru carte: pădurari, fabricanți de hârtie și cerneluri, scriitori, editori, tipografi, librari.

În fiecare carte e răstignit un pom.

O răstignire multiplicată la infinit - toate bibliotecile lumii...